

Stk. 6. Præmier, som en forsikringspligtig Ejer af et Motorkøretøj er et anerkendt Ansvarsforsikringssselskab skyldig, kan i Mangel af rettidig Betaling inddrives ved Udpantning. I Tilfælde af Forsikringstagerens Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Præmier med de i Konkursloven af 25. Marts 1872 § 33, Nr. 2, omhandlede Fordringer. Saafremt Forsikringen er tegnet for et større Beløb end det pligtige, gælder disse Regler for hele Præmien.

Stk. 7. Forsikringsselskabet har Regres mod Forsikringstageren, saafremt denne ved Forsæt eller grov Ugatsomhed har forvoldt Skaden. For Regreskravet hæfter Motorkøretøjet efter Reglerne i § 38, Stk. 7, dog at den i bemeldte Paragraf omhandlede Hæftelse gaar forud.

§ 40.

Stk. 1. Hvis der rejses Tiltale for nogen skadeforvoldende Lovovertrædelse, der i Henhold til § 38 kan medføre Erstatningsansvar, skal der gives den eller de skadelidte Lejlighed til at paastaa Erstatning. Hvis der ikke opnaas Forlig om Erstatningen, skal Erstatningspaastandene paakendes under Sagen, selv om Straf ikke paalægges Tiltalte, jfr. dog Stk. 7. Saadan Paakendelse kan ske før eller efter Afgørelsen af Spørgsmaalet om Straf.

Stk. 2. Det Forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet Ansvarsforsikring for det af Tiltalte benyttede Motorkøretøj, samt, forsaavidt Erstatningsansvaret i Henhold til § 38, Stk. 6, paahviler en anden end Tiltalte, tillige denne anden skal med Varsel efter Retsplejelovens § 174 som til Vidner i Straffesager tilsiges til ethvert Retsmøde (jfr. dog Retsplejelovens § 166). De er berettigede til — eventuelt efter at Retten har givet dem Tilladelse til udenretligt at gøre sig bekendt med det i Sagen fremkomne — efter derom til Retsbogen fremsat Begæring at indtræde i Sagen, og de bliver da for Erstatningsspørgsmaalets Vedkommende at betragte som Parter. Dersom de ikke indtræder som Parter, er saavel en forligsmæssig som en domsmæssig Afgørelse af Erstatningsspørgsmaalet bindende for dem.

Stk. 3. Naar Erstatningsspørgsmaalet paakendes under Sagen, kan Retten i Overensstemmelse med Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 30 paalægge Rettergangsbøder og Sagsomkostninger. Det kan herunder ogsaa paalægges Parterne at betale Retsafgift til det offentlige efter §§ 6, 8, 18 og 19 i Lov om Retsafgift i Domssager m. m. af 11. April 1916, som om Sagen havde været behandlet i den borgerlige Retsplejes Former. Sagsgenstandens Værdi fastsættes i saa Fald ved Dommen.

Stk. 4. Paaankes en Straffesag, under hvilken Erstatningsspørgsmaalet er blevet paakendt, skal enhver, der for Erstatningsspørgsmaalets Vedkommende har været Part i den indankede Sag, have Meddelelse om Anken og Lejlighed til at udtale sig for den overordnede Ret. Den, der i Medfør af 2. Stk. er indtraadt som Part i den indankede Sag, har en tilsvarende Adgang til at indtræde som Part i Ankesagen.

Stk. 5. Den i Retsplejelovens § 996 omhandlede Adgang til at anke i den borgerlige Retsplejes Former staa aaben for enhver, der forsaavidt angaar Erstatningsspørgsmaalet har været Part i Sagen.

Stk. 6. I Henseende til Anke er en i Medfør af 1. Stk. sket særskilt Paakendelse af Straffe- eller Erstatningspaastanden at betragte som en selvstændig Dom.

Stk. 7. I særlige Tilfælde, hvor Erstatningskravet angaar materiel Skade og er af indviklet Beskaffenhed, kan Retten, efter at Forlig forgæves er prøvet, nægte Kravets Forfølgning under Straffesagen.

Stk. 8. Retsplejelovens § 995, sidste Stk., finder ikke Anvendelse i de heromhandlede Sager.